

Μαζικός ανυποχώρητος αγώνας στα χέρια μας (κάλεσμα στη γ.σ. της 14/2)

Εν μέσω της αποφοράς των σκανδάλων που φέρνουν στην επιφάνεια τη σχέση συναλλαγής των πολιτικών εκπροσώπων με επιχειρηματικούς ομίλους, η κυβέρνηση της ΝΔ προωθεί με αμείωτη ταχύτητα τις αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις (ασφαλιστικό, ιδιωτικοποιήσεις, λιτότητα) προσπαθώντας να εξασφαλίσει την παραμονή της στην εξουσία, υποσχόμενη μεγιστοποίηση των κερδών στους κυρίαρχους ομίλους που την στηρίζουν. Γι' αυτό και δεν αναβάλλει για μετά τις εκλογές του ΔΣΑ την πρόωξη του ασφαλιστικού, για να δώσει μια ανάσα στους δεξιούς υποψηφίους (Πάξινο & Ζαφειρόπουλο), οι οποίοι, διαγκωνίζονται για τη στήριξη του κυβερνητικού μηχανισμού ορκιζόμενοι στην ανεξαρτησία τους από τη ΝΔ. Και οι δύο βέβαιοι, συμμετέχουν στον κυβερνητικό διάλογο για τη μέθοδο της ληστείας του Ταμείου Νομικών, συμφωνούν για τα ομαδικά συμβόλαια ιδιωτικής ασφάλισης των δικηγόρων και «εύχονται» να... καθυστερήσει η μείωση των συντάξεων.

Παράλληλα, η αντι(;)πολίτευση του ΠΑΣΟΚ, προσπαθεί να λύσει την αντίφαση που δημιουργεί η συμφωνία της με το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής και η αδυναμία της για το λόγο αυτό, να ενσωματώσει, την κοινωνική δυσaréσκεια και να επανακάμψει στην κυβερνητική εξουσία. Αντίφαση η οποία αντανάκλαται και στους υποψηφίους του ΠΑΣΟΚ (Κανελλόπουλος, Βερβεσός) στο ΔΣΑ, οι οποίοι προσπαθούν να μην καταλάβουμε ότι συμφωνούν. Έτσι, ο μεν Κανελλόπουλος μας διαμηνύει να μην αγχωνόμαστε, διότι η λύση του ασφαλιστικού προβλήματος(;) είναι να αυξηθούν(!) οι εισφορές μας και να μετακυλήσουμε το κόστος στους πελάτες (προφανώς δεν έχει ακούσει για την κρίση που μαστίζει τους εργαζόμενους)!!! Ο δε Βερβεσός, αφού πρώτα έχει συμφωνήσει στην ομαδική ιδιωτική ασφάλιση, θυμίζει το γνωστό «μπακαλόγατο Ζήκο» όταν προτείνει «3% το λάδι + 8% το ξύδι = απόρριψη από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο»... αλλά «να κάνουμε μια αναλογιστική μελέτη για να δούμε τι θα γίνει μετά από 20 χρόνια»...

Η παράταξη του κ. Σχοινά που επισήμως υποστηρίζει ο Συνασπισμός, δεν στοχεύει στην ανατροπή της κυρίαρχης πολιτικής, αλλά στη διατήρηση των υπαρχόντων συσχετισμών στα πλαίσια μιας χωρίς αριστερό ριζοσπαστικό περιεχόμενο, συνδιαχείρισης του Συλλόγου, αλλά και του πολιτικού συστήματος εν γένει. Γι' αυτό και ο Σχοινάς, μέλος της επιτροπής του ΔΣΑ για την ιδιωτική μας ασφάλιση, ασκεί «υπεύθυνη» πολιτική, υποβάλλει προτάσεις δημιουργικής λογιστικής (όμοιες με του Βερβεσού) για τις οποίες ουδείς θα τον κατηγορήσει για «λαϊκισμό» και αποτελεί τον καλύτερο σύμμαχο του Προέδρου στην προσπάθεια αποφυγής κάθε αγωνιστικής κινητοποίησης.

Η παράταξη του ΚΚΕ στο ΔΣΑ, καταγγέλλει την αντιασφαλιστική επίθεση της κυβέρνησης και συντάσσεται με κάποια από τα παραπάνω αιτήματα (όχι όμως με την καταβολή των εισφορών των μισθωτών από τους εργοδότες...). Ως παράταξη «μαχόμενων» δικηγόρων (αλήθεια, πόσοι μεγαλοδικηγόροι δεν είναι μαχόμενοι;) εξαντλείται σε ακίνδυνο για την κυβέρνηση αγωνιστικό βερμπαλισμό και προτείνει πρωτίστως την εκλογική της ενίσχυση, και δευτερευόντως ελεγχόμενες κυλιόμενες αποχές διαμαρτυρίας και όχι πραγματικής διεκδίκησης.

Η πρόσφατη συνέλευση ήταν αποκαλυπτική για όλους. Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ & ΣΥΝ, σε ενιαίο μπλοκ (μαζί τους και οι μεμονωμένοι Γαλετσέλης, Χατζημιχάλης και Αναλυτής), κραύγασαν την αγωνία τους μήπως και οι δικηγόροι αποφασίσουν αγωνιστικές κινητοποιήσεις.

Τόση παραφιλολογία για να μην πουν στην κυβέρνηση το στοιχειώδες: **Δώστε πίσω τα κλεμμένα**

(δεκαετίες τώρα) και Δεν θα σας επιτρέψουμε να συνεχίσετε να μας κλέβετε το 10% του αποθεματικού του Τ.Ν., κάθε χρόνο!!! Αρνούνται να απαιτήσουν την κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ, που μας οδηγούν σε υπέρογκες εισφορές για σύνταξη 400€ για τους μετά το 1993 ασφαλισμένους. Πολύ περισσότερο βέβαια αρνούνται να υποστηρίξουν την αύξηση των συντάξεων με μείωση των εισφορών, την σύνταξη στα 30 χρόνια δουλειάς, την υποχρεωτική συνταξιοδότηση, την πληρωμή των εισφορών των μισθωτών συνεργατών από τους εργοδότες τους.

Γι' αυτό τρώμαξαν όταν ισοψήφισε με τη δική τους, η πρόταση της Εναλλακτικής Παρέμβασης, με το παραπάνω περιεχόμενο αιτημάτων και θέση για αποχή εβδομάδας με νέα συνέλευση και προσανατολισμό για διαρκή αγώνα με στόχο τη νίκη. Γι' αυτό και βιάστηκαν να διαλύσουν τη συνέλευση αρνούμενοι να προχωρήσουν σε καταμέτρηση. Θα τους επιτρέψουμε να το ξανακάνουν;

Πολλοί από εμάς έχουν ίσως αποδεχθεί ότι δεν θα πάρουν σύνταξη. Πόσοι αποδέχονται ότι θα αυξηθούν οι εισφορές που αναγκαστικά πληρώνουμε για... να μην πάρουμε σύνταξη;

Στην πραγματικότητα, αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι το ασφαλιστικό θα είναι η «μητέρα των μαχών» για την επόμενη περίοδο. Σε αυτό συγκλίνουν τόσο οι τοποθετήσεις της κυβέρνησης και του ΣΕΒ, όσο και οι παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ και του ΔΝΤ.

Η κεντρικότητα του θέματος αναδεικνύεται, επίσης, και από το γεγονός ότι ανάλογη θέση έχει και στην ταξική αντιπαράθεση σχεδόν σε όλες τις χώρες του αναπτυγμένου ή αναπτυσσόμενου καπιταλισμού, από τις ΗΠΑ, τη Γερμανία και τη Βραζιλία ως τη Σουηδία, τη Ρωσία και τη Χιλή.

Σε μια περίοδο σκληρής λιτότητας και πρωτοφανούς συμπίεσης των εισοδημάτων των εργαζομένων, η νέα βουτιά στην εκμετάλλευση, επιχειρείται με τη μετατροπή των υπηρεσιών πρόνοιας σε αγορά πρόνοιας, μέσω της απευθείας υπαγωγής της ασφαλιστικής προστασίας στο κινήγι του μέγιστου κέρδους των εταιριών.

Είναι φανερό ότι για μας η ασφάλιση είναι κοινωνικό και όχι οικονομικό ζήτημα και κριτήρια μας είναι τα δικαιώματα και οι ανάγκες μας και όχι οι όροι της εμπορευματοποίησης τους από την αγορά.

Εξίσου σαφής είναι και η ανερχόμενη τάση των κοινωνικών αγώνων, όπως εκφράστηκε και στον απεργιακό σεισμό της 12ης Δεκεμβρη, που αναδεικνύει νέες αναβαθμισμένες δυνατότητες για νικηφόρους αγώνες, ικανούς να στιγματίσουν ή ακόμη και να καθορίσουν τους κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς.

Κανείς, και πολύ περισσότερο το Διοικητικό Συμβούλιο του ΔΣΑ, δεν θα δώσει τον αγώνα αυτόν για λογαριασμό μας. Αντίθετα, σε ενότητα και συντονισμό με τα υπόλοιπα τμήματα εργαζομένων που βρίσκονται σε κινηματικό αναβρασμό, μπορούμε να συγκροτήσουμε ένα ρεύμα λαϊκής αντιπολίτευσης, ικανό να αποκρούσει μέτρα, να πετύχει υλικές κατακτήσεις και να διαμορφώσει συνθήκες για μια συνολική αντεπίθεση. **Έναν διαρκή πολιτικό και αγωνιστικό εκβιασμό του κινήματος των εργαζομένων και της ανεξάρτητης εργατικής πολιτικής, με σκοπό την ήττα της κυρίαρχης πολιτικής και την ανατροπή των συσχετισμών σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο,**

από τη σκοπιά της πλήρους κοινωνικής απελευθέρωσης.

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ.Α., ΠΕΜΠΤΗ 14/2, ΘΕΑΤΡΟ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ